

POSUDEK OPONENTKY BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Ivany Moravcové

VÝZNAM OBČANSKÝCH INICIATIV NA ROZVOJ MĚSTA, PŘÍPADOVÁ STUDIE NÁDRAŽÍ VYŠEHRAD

Univerzita Karlova

Přírodovědecká fakulta

Katedra sociální geografie a regionálního rozvoje

Bakalářská práce Ivany Moravcové se věnuje problematice občanských iniciativ a jejich vlivu na rozvoj města. Cílem práce je identifikace jednotlivých skupin zapojujících se do utváření městských lokalit, popis prostředků, které k tomu používají, a výsledků, které jejich činnost přináší. Pro výzkum autorka zvolila kvalitativní metody výzkumu.

V úvodu práce je poměrně stručně stanoven cíl práce a výzkumná otázka. Následující kapitola poskytuje pěkný přehled literatury popisující koncept komunity a zapojení komunit do rozvoje města. Část věnující se územnímu plánování a dalším rozhodovacím procesům je místy pojata příliš široce, větší pozornost by si však zasloužila podrobnější diskuse možností zapojení spolků do těchto procesů. V empirické sekci je pak v rámci případové studie popisován úkon územního řízení, kterému zde není věnován velký prostor.

K metodice šetření nemám zásadní výhrady, i když některé metodické nedostatky sama autorka přiznává a je si jich vědoma. Pro získání relevantních dat a informací autorka provedla polostrukturované rozhovory s aktéry rozvoje nádraží Vyšehrad a analyzovala dostupné dokumenty. Výběr respondentů pro rozhovory je v pořádku a dobře pokrývá široké spektrum aktérů. Počet rozhovorů je pro bakalářskou práci dostatečný (s ohledem na to, že jde pouze o jednu ze dvou metod výzkumu). Zajímalo by mě však, jakou formou byly rozhovory zpracovány – tuto informaci jsem v metodické části nenašla.

Empirická kapitola je z převážné části deskriptivní povahy. Autorka popisuje roli jednotlivých aktérů z řad veřejné správy, občanských iniciativ i samotné veřejnosti. Pozitivně hodnotím autorčin pokus o návrat k teoretickým východiskům práce, když se na konci této části snaží zařadit jednotlivé spolky (aktéry) do typologie, kterou nastínila v teoretické kapitole a popsat principy jejich činnosti. Poslední podkapitola 4.6 přináší zajímavá zjištění (návrhy řešení obdobných situací), ale působí spíše nadbytečným dojmem, když přímo neodpovídá na jednoduše položenou výzkumnou otázku.

Autorka prokázala, že dokáže dobře pracovat s českou i cizojazyčnou literaturu, když dokázala v celém textu vhodně zakomponovat širokou škálu jejích zdrojů: od zahraničních článků publikovaných v impaktovaných časopisech, přes zákonné předpisy a publikace vydávané pro odbornou veřejnost, po studentské práce z jiných vysokých škol a fakult UK. Po formální a jazykové stránce je práce na velmi dobré úrovni, prakticky bez překlepů a gramatických chyb. Text je napsán čtivě a je doplněn množstvím vhodných grafických prvků. Vytknout by se dalo snad jen použití poměrně malé velikosti písma.

K textu mám již jen drobné připomínky:

- Na straně 7 autorka píše, že „od dob Chicagské školy uplynulo více než 100 let“; to však není fakticky správně, jedná se však pravděpodobně o špatnou formulaci.
- Na straně 31 je uvedeno, že „na základě provedeného výzkumu lze popsat několik typů organizací a projektů, které na pražský městský prostor působí“. Zobecňovat výsledky výzkumu takto malého rozsahu (případové studie) je možné jen velmi omezeně, proto by bylo vhodné podobné formulace používat více opatrně.

Na závěr si dovoluji připojit otázky diskusního charakteru:

1. V práci píšete o nezájmu místních obyvatel o osud nádraží Vyšehrad. Jak se podle vašeho názoru promítla do neúčasti obecně omezená informovanost veřejnosti o možnostech zapojení do územního řízení? Do jaké míry tedy jde o vědomou neúčast nebo nevědomé opominutí účasti v řízení? Jak je v této perspektivě možné hodnotit úspěšnost aktivit spolků, které si kladly za cíl zvýšit informovanost veřejnosti?
2. Myslíte si, že je legislativou vymezený dostatečný prostor pro aktivitu veřejnosti a spolků nebo je naopak tento prostor příliš velký? Narážím na jedné straně na evidentní nezájem veřejnosti v klíčových fázích územního řízení, na straně druhé pak na výpověď zástupce AŽP o faktickém blokování projektů na Pankrácké pláni, nebo průtahy s některými dopravními stavbami v Česku.
3. V teoretické části uvádíte pozitiva a negativa zapojení občanských iniciativ do rozhodovacích procesů, která byla sestavena zahraničními autory. Myslíte, že jsou „platná“ i v českém kontextu?

Přes uvedené připomínky považuji předloženou bakalářskou práci za kvalitní a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze 9. 6. 2014

RNDr. Petra Špačková, Ph.D.